

ศาสนาสิกข์

ย ศาสนาสิกข์เกิดขึ้นในแคว้นปัญจาบ ซึ่งเป็นแคว้นที่อยู่ทางตอนเหนือของประเทศอินเดีย ติดกับประเทศปากีสถาน มีภาษาและตัวอักษรเป็นของตนเอง เรียกว่า ภาษาปัญจาบ ผู้ก่อตั้งศาสนาคือคุรุนานักเทพ

ชาวสิกข์คนแรกที่เข้ามาเมืองไทยในสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เข้ามาค้าผ้า และต่อมาได้ชักชวนชาวสิกข์ คนอื่น ๆ ให้เข้ามาทำมาหากินในประเทศไทยมากขึ้นย ส่วนใหญ่ประกอบกิจการขายผ้า เมื่อชาวสิกข์เข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น ก็ได้รวมตัวกันจัดตั้งสมาคมศรีคุรุสิงห์สภาขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เพื่อเป็นศูนย์กลางของชาวสิกข์ในประเทศไทย" (กุลธิตาย สามะพุทธ : สารคดี :ย ๙๗) สำหรับชาวสิกข์ในภูเก็ตนั้นเข้ามาประมาณ ๗๐-๘๐ ปี มาแล้วโดยครั้งแรกนั้นเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ป็นัง แล้วค่อยอพยพเข้ามาอยู่ในภูเก็ตในระยะแรกมีกลุ่มชาวสิกข์เพียง ๑๐ คน เข้ามาประกอบอาชีพขายผ้าอยู่บริเวณถนนกลาง ซึ่งเป็นย่านธุรกิจดั้งเดิมของภูเก็ต แต่อยู่ในลักษณะคนต่างดาวต้องเดินทางไป ๆ มา ๆ ระหว่าง ภูเก็ตป็นัง ต่อมาเมื่อมีชาวสิกข์เข้ามาอยู่ในภูเก็ตมากขึ้น จึงได้จัดตั้งวัดสิกข์ (คุรุทวาร) ขึ้นบริเวณถนนสุทัศน์ ตรงข้ามกับเรือนจำภูเก็ต ในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ วัดคือศูนย์รวมของชาวสิกข์ทุกคนในจังหวัดภูเก็ต มีผู้นำชาวสิกข์ ซึ่งอยู่ในตำแหน่งนายกสมาคมศรีคุรุสิงห์สภาของจังหวัดภูเก็ต คือ นายจี. ชิงห์ เศรษฐีชัย ชาวสิกข์ในภูเก็ตมีประมาณ ๒๐๐ คน เกือบทุกคนประกอบอาชีพขายผ้า มี ๒ ครอบครัว ที่ประกอบอาชีพขายเพชร และขายเฟอร์นิเจอร์ ส่วนมากตั้งบ้านเรือนอยู่บริเวณ หาดป่าตอง กระรน และในตลาดภูเก็ต ชาวสิกข์จะยึดมั่นอยู่ในคำสอนของคุรุอย่างเคร่งครัด และอยู่ในสังคมของชาวภูเก็ตอย่างสงบ ชาวสิกข์จึงเป็นส่วนหนึ่งของชาวภูเก็ตในปัจจุบันเพราะสามารถพูดภาษาไทย และภาษาไทยท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

หลักคำสอนของศาสนาสิกข์

ย ศาสนาสิกข์ส่งเสริมให้ผู้คนที่มีนับถือศาสนาที่มีความกล้าอันประกอบด้วยเหตุผลย ไม่ให้กลัวต่อการขู่เข็ญคุกคามย ไม่ให้เชื่อต่อการหลอกลวงเพื่อได้รางวัล ศาสนาสิกข์สอนให้เชื่อในชัยชนะของการบำเพ็ญความดีด้วยความกล้าหาญและเด็ดเดี่ยว

ย ท่านศาสดาคุรุนานักเทพย้ำถึงความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละคนและต้องการให้เรามีความก้าวหน้าโดยวิธีการแห่งการรู้จักตนเองและควบคุมตนเองย ตามระเบียบวินัย ๓ ประการ คือ วินัยทางกาย ทางศีลธรรม และทางจิตใจ

ย วินัยทางกาย คือการให้บริการคนอื่นทางกาย วาจา เช่น การให้ทาน ซึ่งเป็นการบริการของผู้ครองเรือนย

ย วินัยทางศีลธรรมย คือ การเลี้ยงชีพโดยชอบธรรมย ไม่มีความเห็นแก่ตัวย จิตใจสูงกว่าคนธรรมดาสามัญย ผู้ยึดตัวตนเป็นประการสำคัญ

ย วินัยทางจิตใจย คือ ความเชื่อมั่นในพระเจ้าองค์เดียวย ซึ่งอยู่เหนือกาละเทศะและเหนือเทพทั้งหลายย

ศาสนาสิกข์เชื่อว่าในโลกนี้มีความหวังแม้แต่คนที่สิ้นหวังที่สุดก็ยังมีโอกาสได้รับผลสำเร็จในชีวิตย ถ้าเขามีความพยายามไม่หยุดหย่อนย ย นอกจากนี้ยังสอนให้หลีกเลี่ยงจากบาปสำคัญ ๕ อย่าง คือ ตัณหา โกรธ โลก โมหะ อหังการย บาปทั้ง ๕ นี้เป็นศัตรูสำคัญของมนุษย์และทำให้มนุษย์ตกกระทำลำบากตลอดไป

ศาสนสถานสิกข์

ตั้งอยู่ที่ ถนนสุทัศน์ย ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอมืองภูเก็ต